

Право на правду

Свакоме се може десити нека ситуација када га је неко погрешно оптужио, тако се десило и мени.

Једног дана када сам дошла у школу учитељица је моју другарицу и мене питала да ли смо једном дечаку из другог одељења пљувале и бацале ужину. Биле смо изненађене и уплашено рекле да нисмо. Одговорила је да нам верује и да је сигурна да нисмо криве. После неколико часова учитељица нас је позвала у канцеларију педагога како бисмо са њом поразговарале о том догађају. Одлучено је да се прегледају снимци са камера и наши родитељи су обавештени о свему. Када сам стигла кући мами и тати сам испричала све. Осећала сам се јако тужно због те неправде, сви су мислили да смо нас две криве. После неколико дана мами је стигла порука која је гласила: „На снимку са камера ништа нису пронашли“. Када сам то чула била сам пресрећна и поносна на себе.

Овај догађај ћу памтити до краја живота јер сам схватила да на крају правда увек победи.

Сташа Паповић 5/2